

[Ellinger.]

Vi staar i Dag overfor at skulle vedtage paa een Dag en Række Lovforslag, som er saa friske, at Ministeren maatte sige, at han først for et Kvarter siden havde faaet det Lovforslag, vi her beskæftiger os med, frem, saaledes som det er vedtaget af Folketinget. Saa vidt jeg kunde se, var han i Færd med at skære det op, medens han refererede dets Indhold. Ministeren bemærkede, at visse Bestemmelser, f. Eks. i § 19, Stk. 5 — og deri har Ministeren fuldstændig Ret —, er saa indviklede, at han ikke vilde forklare Medlemmerne dem i Enkeltheder. Han mente, at vi vilde faa større Glæde af at læse dem igennem, men det bliver vel nok for de allerflestes Vedkommende en Glæde, som først fremkommer, naar Lovforslaget er vedtaget. Ogsaa de Ændringsforslag, som i Folketinget er stillet til Lovforslaget, er først kommet for Dagens Lys i Gaar. Det er altsaa en ganske ualmindelig Situation, kan man nok sige, der foreligger for Rigsdagen. Men det er jo blevet muligt for Rigsdagen at vedtage Lovforslaget derved, at der af en mindre Kreds af Rigsdagens Medlemmer er arbejdet meget grundigt og omhyggeligt paa disse Spørgsmaal i en længere Periode, og derved, at de Medlemmer, som har deltaget i dette Arbejde, ogsaa har haft Lejlighed til at forelægge en Del af disse Sager i Partimøder. Er end det hele Lovforslag i dets endelige Skikkelse nyt for os, er de Hovedpunkter, som det indeholder, derfor ikke mere ukendte for os, end at vi med nogen Tryghed kan vedtage Forslagene trods den korte Tid, i hvilken de har foreligget for os.

Det er os selvfølgelig en stor Tilfredsstillelse, at man nu faar gennemført en Krisekasseordning eller, som det kommer til at hedde, en Ordning med Fortsættelseskasser — desværre maa jeg sige, for jeg finder, at Krisekasser er et meget naturligt Navn, naar de andre Kasser hedder Arbejdsløshedskasser. Tanken om Opretelse af saadanne Kasser er først fremsat fra konservativ Side her i Landstinget for 6 Aar siden; den vandt straks Bifald og Sympati, men der var desværre den Gang ikke noget, man kunde have Sympatien i. Det er altsaa lykkedes efter seks Aars Forløb at faa tilvejebragt en Ordning, der

er saa god, som det vel under de foreliggende Forhold er muligt, og man har valgt det meget rigtige Princip at præmiere de Kasser, som opretter saadanne Fortsættelseskasser. Det er jo i øvrigt en Forudsætning for Loven, at dette sker egentlig overalt. Der er nu tilvejebragt gode økonomiske Vilkaar derfor, og de faglige Ledere af Arbejdernes Organisationer faar altsaa et godt Apparat paa det Omraade, her er Tale om, saaledes at man maa haabe, at Lovforslaget, naar det bliver til Lov, vil blive vel modtaget som et Vidnesbyrd om en varm Interesse hos Rigsdagen for dette betydningsfulde, men ogsaa noget vanskelige Spørgsmaal.

Hermed skal jeg paa vore Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeppesen (Drusebjerg): Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede her i Dag, skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger om den foreliggende Sag. Det er jo et stort og meget omfattende Lovværk, der her ligger til Behandling, saa stort, at det er vanskeligt for de enkelte Medlemmer at sætte sig ind deri i den forholdsvis korte Tid, der er levnet dette Ting til Forslagets Behandling. Imidlertid maa det indrømmes, at Sagen er udmærket forberedt gennem det store og omfattende Arbejde, som er udført af det Udvalg, der har været nedsat om Sagen i det høje Folketing, og gennem den Virksomhed, som er udfoldet fra Administrationens Side med den højtærede Socialminister i Spidsen med det Formaal at opnaa et Resultat i denne Sag. Man maa i høj Grad lykønske den højtærede Socialminister til, at det er lykkedes at samle Rigsdagens fire store Partier i Enighed om Forslaget — ja, man maa vel sige *forholdsvis* Enighed, idet, saa vidt jeg ved, ikke alle Medlemmer af de fire store Partier i det andet høje Ting har stemt for Lovforslaget; men et stort Flertal er der i hvert Fald samlet derom. Der blev sagt om Lovforslaget, at det har Kompromissets Præg. Det er jo rigtigt. Enhver Sag, som der tilsigtes en enstemmig Vedtagelse af, kan kun gennemføres paa den Maade, at Villierne bøjes mod hverandre, at en maa give efter her, en anden hist for at opnaa det store, samlede Resultat. Saaledes er